

храни съ тѣхъ. Защо вълкътъ разрѣши въпроса на глада съ тѣзи сладки коренчета? Защо не яде горчиви коренчета, а търси сладки коренчета и тѣхъ яде? — Това показва, че нѣкога, въ миналото, вълкътъ е билъ вегетарианецъ и се връща къмъ тази своя опитностъ. Като се намѣри въ труднитѣ условия на живота и не яде 4 — 5 дѣня нищо, той си спомня, че нѣкога се е хранилъ съ сладки коренчета и си казва: „При това положение и безъ овци може да се прѣкара“.

Азъ привеждамъ този примѣръ за вълка, защото по сѣщия начинъ много хора запитватъ: какъ трѣбва да постѣпимъ при даденъ случай? Отдѣ да знаемъ, кое е добро и кое зло? Казвамъ: ако ви оставятъ 4 — 5 дѣня гладенъ, ще знаете, какъ да правите добро, ще разбирате, кое е добро и кое зло. Въ всѣки човѣкъ има добри заложби, дълбоко скрити въ него, дълбоко заровени още отъ вѣковетѣ. Сегашната култура трѣбва да събуди тия скрити дарби у човѣка и да ги разработи. Това, което съврѣменнитѣ хора наричатъ животъ, не е животъ; това, което тѣ наричатъ мисль, не е мисль; това, което тѣ наричатъ наука, не е наука. Има голѣма разлика между истинския животъ, между сѣщинската мисль и между положителната наука и сегашния животъ, както и сегашната мисль и наука. Ние не отричаме науката, нито ученитѣ хора, но казваме, че тѣ сѣ още далечъ отъ онова, което ученитѣ хора могатъ да постигнатъ. Нѣкой съврѣмененъ ученъ посвѣщава цѣли 20 — 30 години отъ живота си за изучаване живота на мравитѣ: какъ се хранятъ, какви жилища си правятъ и т. н.. Това е цѣнна работа, но питамъ: какво е допринесълъ този ученъ за човѣшкия животъ съ изучаване живота на мравитѣ? — Все е допринесълъ нѣщо. Най-малко той е обърналъ вниманието на човѣка върху мравешката организация. Тѣ прѣдставляватъ една фаза на животъ отъ цѣлокупния общъ животъ. Другъ ученъ пъкъ изучава пчелитѣ. И тѣ